

Romans (latter days of Louis XV and Louis XVI) had derived his pseudonym from an anagram of his actual family name, Caron. The son of a modest watchmaker, he followed the family trade but sought his customers among the ladies of the French Court. With the help of a well-contrived marriage he became, by turns, an 'Officer of the King's Pantry', a music master to three royal princesses, and a honorary royal secretary.

Pierre Augustin Caron wore a sword and with his own hands placed the King's meat upon the table, as his rank in the Royal pantry required. It was a dignity a French commoner might aspire if he had sufficient influence or the cash to pay for it. It was on par with the post of 'Cravat-Tyer in Ordinary to His Majesty' or 'Captain of the Greyhounds of the Chamber'. The sales of these titles brought the Throne a ready revenue at no expense save the ingenuity required to invent them.

In an earlier reign Montesquieu had written: 'The King of a France has no gold mines like the King of Spain, his neighbour, but has far greater wealth in the vanity of his subjects, which is more inexhaustible than any mine. He has been known to undertake or continue a war without any resources but the titles of honor which he had to sell, and, owing to a miracle of human conceit, his troops were paid, his towns fortified and his fleet equipped.'

For the royal secretaryship, which involved no duties whatsoever, the ex-watchmaker paid 85,000 francs. Among other things the post gave him the rank of a petty noble and accordingly he could append to his name that of a fictional geographical fief. He thus became 'de Beaumarchais'. Later, with tongue in cheek, he insisted that his claim to nobility, unlike that of more prestigious families, was absolutely beyond question because he held a receipt for the purchase. A parvenue noble with an envy-rousing prestige as a author of the hit comedy: *The Barber of seville*.

20 juni 1999

Calve +
Aank
Leyte
Hans

Thomas Lepeltak weet het! Hij speelt in op de ijdelheid van de mens. Ik denk wel dat hij bruikbaar voor Hans als politicus was. De vraag mij af of de ambassadeur pedinant is met de controverse just het verleden? Zouden deze opinorijnen de goede naam bevorderen?

"Een van de dingen", zeide Don Quichot, "die den denkzaam en hoofdstand man wel het meeste volaasening moet schenken, is om nog bij zijn leven den goede naam te genieten onder de mensen, vooral wanneer

die naam gedrukt wordt." Cervantes ± 1600.

Een verdiende pluin is toch wel dat Anke
zo goed letterburchsch spreekt op hoog niveau
thuis "Mein Gott ist ein letter Burger."

Heeft onze grootkustaf Anke ook nog
complimenteerd met haar natuurlijke
haar kleur. A mon avis (francis) kan
Anke bij klussen een model te zijn voor
Schwarz kop / haar behandelingen!

Nu wat anders. Heer Duncan Trouwde (no
van mijn oudste broer) met een katholieke meisje
in de OLV kerk in Breda. Bij zepende
het huwelijk in. De kerk was + jol vol op
Zaterdag middag. Hk. H. prinses Juliana had
al via de Telegraaf laten weten dat geen
acte de presence gaf. Daarom heb ik maar
de hostie pbeipend. Catharina de grote vroeg
opit eens aan Voltaire, toehen verlichte denker,
hoe hij zich er toe kan zetten om ter Conscience
te gaan? Hij antwoordde (in het frans dan) that
he breakfasted according to the Custom of the
Country.

Deze wriibbel dient als begeleidingbrief van
het boek Vichy, wat ik heel interessant vond
omdat het zo'n goed tijdsbeeld geeft v.e. Cruciale

Periode. De verdeling van het lezen. Althuis veel op een de
de verdeling van Duitsland met de verdeling van Europa te vergelijken.
De verdeling van Europa te vergelijken. De verdeling van Europa te vergelijken.